

„Не сидимо склавши руки...”

Ще десяток-півтора років тому суворо питали з керівників відповідної служби за виконання планів газифікації району. Швидкими темпами в господарствах споруджувались спеціальні склади для зберігання балонів, на короткотермінових курсах проходили підготовку слюсарі по обслуговуванню газобалонних установок. Незабаром чи не в кожній оселі запалав голубий вогник.

Сьогодні, на жаль, він згасає. Скраплений газ, як і переважна більшість товарів, став гостродефіцитним, недоступним для багатьох користувачів. Про причини такого стану наша газета вже не раз писала. Що ж, нарешті, нас чекає, які перспективи хоча б на ближче майбутнє з газопостачанням?

На цю тему відбулась розмова кореспондента газети з начальником міжрайонного управління газового господарства **Є. М. КУКУРУДЗОЮ**.

Є. М.: — Подібне ми передбачали ще торік, не ховали правди від людей. Якщо за чотири місяці минулого року наше управління одержало 737 тонн скрапленого газу, то за відповідний період нинішнього лише 310. Потреба ж на рік 2600 тонн, а по фондах виділено лише половину. Росія різко зменшила поставки газу і зобов'язалась реалізувати його офіційними каналами (по держзамовленню) лише 33 проценти до норми. Всього ж ми споживаємо 70 процентів російського газу.

фондів, на газобалонну установку на рік припадатиме 2—3 балони. При умові виконання бартерних домовленостей буде трохи більше. Хочу торкнутися ще питання економного витрачання газу. З цим яє все гаразд і особливо згадане стосується мешканців багатоквартирних будинків, які користуються паливом з групових підземних ємкостей. На мій погляд, тут йде негласне змагання: хто більше спалить газу? В нерівні умови поставлені вони й колгоспники.

КОР.: — Люди втрача-

КОР.: — А який же вихід?

Є. М.: — Кабінетом міністрів України і корпорацією «Укргаз» зроблено перерозподіл палива, знайдено додаткові резерви. Скажімо, за домовленістю з Росією по бартерному обміну наша область має одержати 5—10 тис. тонн газу. З цієї кількості району припаде 500—600 тонн. Особисто я їздив у Тобольськ Тюменської області як представник Рівненщини по складанню договору по постачанню газу на бартерних умовах. Досягнуто згоди. На даний час пішли поставки палива.

КОР.: — Що вимагають від нас?

Є. М.: — М'ясо, масло, цукор. Це ті три кити, які можуть забезпечити успіх справи.

КОР.: — Але ж 1300 тонн — то лише половина потреби...

Є. М.: — Так. Одначе ми не сидимо склавши руки. Кілька тижнів тому з колишнім головою райвиконкому В. М. Андрущюком їздив у м. Долину Івано-Франківської області. Досягли домовленості там з конторою «Укртрансгаз». Конкретніше — до тих фондів 1300 тонн району припаде ще не менше 400 тонн до кінця року. Знову ж на бартерній основі.

КОР.: — Що це значитиме для споживача?

Є. М.: — З передбачених, тобто гарантованих

люди вірають віру в користування природним газом, хоча про газифікацію раніше багато велось мови.

Є. М.: — Ми не забуваємо про це. Природний газ з'явився у Гощі, Тучині, М'ятині, минулого опалювального сезону на ньому працювали котельні в Гощі і Тучині. Газифіковано понад 70 квартир. На жаль, темпи робіт пригальмовуються через важкий фінансовий стан замовників: у селах — колгоспи, в райцентрі — селищна Рада. Проте є сподівання, що цього року в Гощі будувати газифіковано вулицю Радянську і частково Червоноармійську. Робота спориться в колгоспі імені Б. Хмельницького і радгоспі «Тучинський», там, де вчасно зроблено надійний заділ. Сподіваюсь, що прокладатимуться відводи від головної магістралі на Горбаків, Бабин, Бугрин і Симонів.

КОР.: — Сьогодні ціни на все ростуть швидше, ніж гриби після дощу. Цей процес торкеться газу?

Є. М.: — Вже торкнувся. До 1 січня балон газу споживачу обходився у 3 крб., сьогодні — 15. Роздрібна ціна значно нижча від фактичної. Держава перекриває її дотацією. Області це обходиться в мільйони карбованців. Коли ж зняти дотацію, за балон газу треба платити до 300 карбованців. Сподіваюсь, що такого не буде.

Розмову вів Євген ПЛАХОВ.